

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

ningsorganisationernes nedsat fællesudvalg vil i løbet af foråret afgive betænkning vedrørende spørgsmål i tilknytning til de unge pigers huslige uddannelse, og handelsministeriet er opmærksom på det ønskelige i, at der indføres særlige uddannelsesmuligheder egnet for kvinder. Der er optaget forhandlinger med de interesserede faglige organisationer og kvindeorganisationerne med henblik på uddannelse inden for en række beskæftigelsesområder, der særligt skønnes egnede for kvinder, og det kan forventes, at der i løbet af foråret vil blive fremsat forslag om iværksættelse af sådanne uddannelsesmuligheder.

Under arbejdsmarkedskommissionens løbende forhandlinger med fagene er spørgsmålet om mulighederne for antagelse af kvindelige lærlinge taget op til behandling, og i det nedsatte teknikerudvalg har det stadig været fremført under forhandlingerne, at der må tilsikres kvinderne reelle muligheder for at kunne gå ind i disse fag.

Jeg tror, at man af denne redegørelse vil forstå, at der også vedrørende de unge kvinders uddannelsesmuligheder er taget et initiativ på en række områder og sat forhandlinger i gang, der forhåbentlig hurtigt kan udkrystallisere sig i konkrete forslag.

Jeg giver ikke denne besvarelse ud for at være 100 pct. fyldestgørende — jeg tror, at den ærede ordfører for forslagsstillerne vil give mig ret i, at spørgsmålet er af så vidt omfang, at det kunne fylde en hel kommissionsbetænkning, hvis det skulle besvares fuldstændig udtømmende — men jeg har prøvet på, så godt jeg var i stand til, at summere op de mange foranstaltninger på mange felter, som er sat i gang for at løse disse overordentlig centrale problemer omkring de store årgange.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingmar Wagner): Jeg vil takke den højtærede minister for det svar, han gav mig. Jeg er naturligvis klar over, at det er omfattende problemer, det drejer sig om, og at det måske ikke er muligt at gå i enkeltheder inden for taletiden; det er også svært for mig. Jeg er imidlertid glad for, at man på en række områder har taget de spørgsmål op, som indeholdes i dette forslag til beslutning.

Det er nødvendigt, at ikke alene dette bliver gennemført, men der må også tages fat på mange andre ting for at klare de store årganges problem. Det er ikke grundløse bekymringer, der i denne tid næres i mange danske hjem.

Vi ved, at tusinder af familier i denne vinter har været hårdt ramt af arbejdsløshedens forbandelse, i uger, måske måneder, har familieforsørgere måttet gå den tunge vandring til kontrolstedet. Far var arbejdsløs i denne vinter og var det måske også i flere forudgående. Disse utålelige tilstande virker opslidende på nerverne, ødelægger de små hjemms økonomi og får utrygheden til at brede sig. Det er derfor, man stiller det spørgsmål: hvordan skal det gå fremover? Hvordan skal det gå med vore børns fremtid? Bekymringerne er naturligvis størst i de hjem, hvor man har en børneflokk, der tilhører de store årgange. Hjemmene ved af bitter erfaring, hvor svært det er for far at få fast beskæftigelse, hvordan skal det så gå for børnene? Mange har beklaget de børn, der hører til de meget omtalte store årgange.

De store årganges problem er først og fremmest et uddannelsesspørgsmål. For at kunne følge med i konkurrencen må den unge mand eller kvinde dygtiggøre sig. Her er det ikke alene et spørgsmål om den enkelte; det er Danmarks fremtid, det drejer sig om. Skal vort land følge med i den rivende tekniske udvikling, må den unge generation i dag have mulighed for at dygtiggøre sig. De må blive dygtigere end tidligere tiders ungdom.

Alle er klar over — det fastslås i betænkninger og dagligt i tidsskrifter og avisartikler, i talrige foredrag i radioen og også her i folketinget — at de store årgange kræver en indsats, en bedre uddannelse. Der må flere ind på arbejdspladserne, og de må have en god faglig uddannelse. Dette kræver bl. a. større beskæftigelse, end vi kender til i øjeblikket.

Nye tusinder af unge skal ind på gymnasier, de højere læreanstalter og på universiteterne eller have andre former for uddannelse. Det kræver også en løsning af en række økonomiske problemer. Uddannelsen skal demokratiseres, og der skal bruges millioner, vil jeg tro, til nye uddannelsescentre. Det er en hård nød, der her skal